

„ A gyermekkel folytatott közös játék során a nevelő nemcsak a gyermeket ismeri meg és ezáltal jobban meg is érti, hanem a magában rejlő, már régen elfelejtett gyermeket is újra felfedezi. A játék egyesíti a felnőtteket a gyermekekkel egy embertársi dimenzióban és a felnőtteket a saját gyermekkorukkal is egyesíti egy élettörténeti dimenzióban. Így a játék megmutatja a felnőtteknek önmaguk megismerésének útját.

A gyermekekkel történő játék során világossá válik, hogy a gyermekiség megőrzése pótolhatatlan pillanat az ember fejlődése útján.” (Habók Anita, 2007)